tronis adoratam repraesentat. Quae ipsae, quum iisdem atque illa et vestibus et ornamentis indutae sint, tergeminam Sítae naturam videntur indicare. (MILL 112[l].)

163.

Lit. Devan. Charta Europ. Foll. 14. Long. 11. Lat. 9. Linn. 24.

Hanúmatpaddhatis, Hanúmatis colendi ritus. Incipit: ओं ह्रीं श्रीं ऐं क्लीं ॥ ॥ ओं नमोंजनीसूनवे मम सर्वशत्रूनाशय ॥२॥ उच्चाटय ॥२॥ सौभाग्यं कुरु ॥२॥ सर्ववश्यं कुरु ॥२॥ सर्वकर्षणं कुरु ॥२॥ क्लीं हुं फट् स्वाहा ॥ ओं नमो हनूमते ॥ ओं उग्रादित्यसंकाशंमुदारभुजविक्रमं कंदर्पकोटिलावण्यं सर्वविद्याविशारदं ॥ etc.

Libellus capita quinque continet. Atque quatuor e *Sudarṣanasanhitá* desumta sunt. Medium, quo Hanúmatis mille nomina traduntur, Rámáyaṇae pars esse dicitur. Incipit: ऋषिरु उवाच ॥ ऋषे लोहगिरिप्राप्तः ॥ सीताविरहुकातरः ॥ भगवान्कृतवान्नामः ॥ किं तु त्वं ब्रूहि विस्तरात् ॥१॥ वाल्मीकिरुवाच ॥ रामो मनुजदेहो यं ददर्शाग्रे कपीश्वरं ॥ हनूमंतं जगत्स्वामी बालार्कसमतेजसं ॥२॥

Hic codex non ante annum 1820 exaratus est. (WILSON 322.)

164.

Foll. 550–559. *Hanúmatkavacham*, Hanúmatis lorica, preces, quibus Hanúmat quinqueceps adoratur. Libellus e *Sudarṣanasanhitá* desumtus est. Incipit: ओं अस्यी पंचमुखीहनुमानकवचस्तोत्रमंत्रस्य ॥ श्रीरामचंद्र । ऋषिः । हनुमान् पंचमुखी देवता ॥ etc. Subscriptio haec: इति श्रीसुदर्शनसंहितायां सीसमरणं पंचमुखीहनुमानकवचं संपूर्णम् ॥

Pictura XII. Hanúmatem quinquecipitem repraesentat. Medium caput simiae, secundum leonis, tertium Garuḍae, quartum equi, quintum verris est, quibus Hanúmat Kṛishṇae ipsius natura divina praeditus esse indicatur. In fol. 559. haec leguntur: ओं संवत् १८ ७३ भाशुति तृतीयस्यां रवौ लिखितं कश्मीरमध्ये हायपंडितभाभूरामकी पठनार्थी वैष्णवकौसल्यादासविद्यार्थी शुभम् ॥ Utrum haec ab eodem scriba, qui totum codicem exaravit, profecta sint, necne, non liquet, quum literatura paulum diversa esse videatur. (MILL 112[r].)

165.

Foll. 545–548. *Lakshmaṇakavacham*, Lakshmaṇae lorica, hymnus distichis 19. constans, in laudem Lakshmaṇae divini compositus, et ex Tantra quodam extractus, quod in subscriptione नारतंयतंत्र appellatur. Incipit: ओं सौमित्रिकवचं वक्ष्ये यशःकीर्तिजयप्रदं । दुर्गमे पथि दुर्गे च नराणां सर्वलक्षणं ॥१॥ भक्तकल्पतरुं देवं गौरांगं कंजलोचनं । रामानुजं महावीरं लक्ष्मणं सर्वलक्षणं ॥२॥ (MILL 112[q].)

166.

Foll. 460–495. *Gáyatrímantra*, Gáyatrí-preces, continent. Incipit libellus: ओं श्रीमते रामकृष्णाय नमः ॥ ओं उत्तिष्ठंतु महाभुता ये भुता भुमिपालका । भुतानामवरोधेन ब्रह्मकर्म समाचरेत् ॥ ओं आगच्छ वरदे देवि अक्षरे ब्रह्मवादिनि । गायत्री छंदसा माता ब्रह्मयोनि नमो स्तु ते ॥ Versus तत्सवितुः etc. sexies vicies indicatis ritibus quibusdam repetitur, ita ut singulis vicibus alii deo dedicetur. Numina, quae adorantur, haec: Brahma, Ráma, Lakshmaṇa, Hanúmat, Kṛishṇa, Gopála, Garuḍa, Vishṇu, Paraṣuráma, Nṛisinha, Ṣiva, Guru (= param brahma), Súrya, Agni, Pavana, Pṛithví, Gagana, Chandra, Hansa (parama-), Tulasí, Lakshmí, Gaurí, Ṣakti, Tatraskandha (idem Yotrapramáda epitheto ornatur[1]), Jala, Kámadeva. In fine Náráyaṇa invocatur, mutato tamen versiculo (श्रीमन्नारायणाय चरणौ शरणं प्रपद्ये). Subscriptio haec: इति श्रीचोविशगायत्री संपूर्णम् ॥

Pictura XI. Brahmanem deum in ansere sedentem, et a duobus hominibus adoratum repraesentat. (MILL 112[m].)

167.

Hujus codicis folia 57–64. *Pavanavijaya* (victoria de spiritu reportata) libellum continent. Incipit:

श्रीदेव्युवाच । न तिथिं न च नक्षत्रं न वायानेंदुकं बलं ।
सर्वसिद्धिकरं ज्ञानं कथयस्व मम प्रभो ॥१॥
ईश्वर उवाच । शृणुष्व कथ्यते देवि देहस्थं ज्ञानमुत्तमं ।
येन विज्ञानमात्रेण सर्वज्ञत्वं प्रजायते ॥२॥
देहमध्ये स्थिता नाड्यो बहुरूपास्तु विस्तरा(त्) ।
ज्ञातव्याश्च बुधैर्नित्यं स्वदेहे ज्ञानहेतवे ॥३॥

Libellus, distichis 108 constans, haud dubie e Tantra quodam desumtus est, quum a Bhairava cum Deví communicatus esse dicatur. Venarum trium in corpore principalium, quae Iḍá, Pingalá et Sushumná[2] appellantur, natura et potestas mystica describuntur.

---

[1] ओं तत्वस्कंधाय विद्महे योत्रप्रमादाय धीमही । etc. Cujus epitheti origo reconditioris non est indagationis.

[2] इडा वामे तु विज्ञेया दक्षिणे पिंगला तथा ।